దీపావళి కథల పోటీలో రూ 600 లు బహుమతి పొందిన కథ

అందానికి ముందు వెనకాల

స్కూటర్ 'షెడ్'లో పెట్టి మెల్లిగా ఈల వేసుకుంటూ ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టాడు రామారావు.

''నాన్నా! 'రాణి' ఆంటీ వచ్చింది'' అంటూ గిరీ, లత ఎదురుగా వచ్చారు. వాళ్ళిద్దరూ అతని పిల్లలు.

ఎవరబ్బా, ఈ రాణి అని అతను ఆలోచించబోయేటంతలో ఆమెతో సహా ఎదురొచ్చింది సరస్వతి-అతని భార్య.

''మా క్లాస్‌మేట్ రాణీ అండీ! మీకు చెపుతూండేదాన్ని గుర్తుందా? మా అందరిలోకీ ఎక్కువ అల్లరి చేసేదని'' అంటూ పరిచయం చేసింది సరస్వతి.

''నమస్కారమండీ'' అంది రాణి.

''నమస్తే! నమస్తే! మిమ్మల్ని చూడలేదన్న మాటేగాని, మా సరస్వతి ఎప్పుడూ మీ గురించి చెపుతూనే ఉంటుంది'' అన్నాడు రామారావు.

''అబ్బే! అది చెప్పేవన్నీ నమ్మకండీ! అన్నీ అబద్ధాలు'' అంది రాణి.

''మీ మాట నిజమేననిపిస్తోంది సుమండీ, మిమ్మల్ని చూశాక'' అన్నాడు రామారావు నవ్వుతూ.

''ఏం?'' అన్నట్టు చూశారు వాళ్ళిద్దరూ, అర్థంగాక.

''మరి ''రాణీ''గారు అంటే ఇంత 'అప్సరస' లాగ వుంటారు అని ఎప్పుడూ చెప్పలేదు గదా, నువ్వు?'' అన్నాడు సరస్వతివైపు చూస్తూ.

సిగ్గుతో రాణి మొహం ఎర్రబడింది.

కాస్సేపయినాక, భర్తతో ఏకాంతం దొరకగానే, సరస్వతి అడిగింది, ''ఏమండీ! అంత 'అప్సరస'లా ఉందా మీ కళ్ళకి అది?'' ఆమె ప్రశ్నలో కాస్త అసూయ, కొంచెం కోపం, దాచినా దాగకుండా కనిపిస్తూ ఉన్నాయి.

''ఏదో నీ స్నేహితురాలు గదా అని కాస్త ఎక్కువగా పొగిడానులేవోయ్! ఈ మాత్రానికి అంత అసూయ ఎందుకు?''

''నాకేమీ అసూయ లేదులెండి, కానీ మీ బుద్ధే ఏమన్నా మారుతోందేమోనని భయపడుతున్నాను'' అందావిడ.

అతను కాస్త కోపం నటిస్తూ, ''నా మీద అంత నమ్మకం లేనిదానివయితే అసలీ స్నేహితురాళ్ళను ఇళ్ళకు తీసుకురావడం ఎందుకు?'' అన్నాడు నిష్ఠూరంగా.

సరస్వతి మొహం ప్రసన్నంగా మారిపోయింది, ''కోపం వచ్చిందా! ఏదో వేళాకోళానికి అన్న మాటకి అంత కోపం

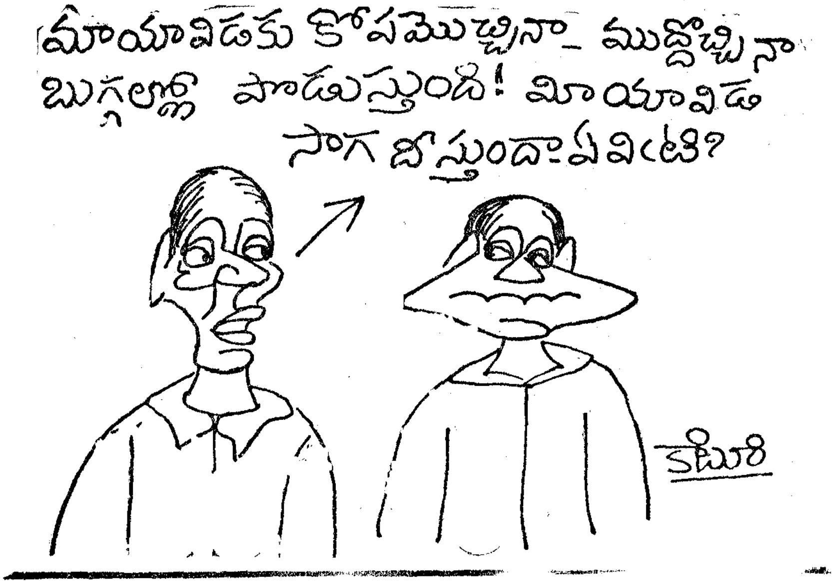

వీందుకమ్మా!'' అన్నది. అతను ఏమీ మాట్లాడలేదు.

ఆమె మళ్ళా, ''అది సరేగాని, దానికి లెక్కల్లో కాస్త సహాయం కావాలిట. చేస్తారా?? అసలు మీరు లెక్కల మేష్టారని తెలిసే అది మన యిల్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చింది'' అంది.

''సరేలే! ఇప్పటికే ఇంత రాద్ధాంతం అయింది. ఇంక లెక్కలూ అవీ చెప్పడం మొదలు పెడితే నీకెన్ని అనుమానాలు మొద లవుతాయో!'' అన్నాడు రామారావు.

దానికామె మూతి తిప్పుతూ, ''పాపం ! నా గురించే భయపడిపోతున్నట్లు...'' అంది

''ఇంతకీ ఏ పరీక్షకి? ఆమె వెళ్ళేది ?''

''అదీ నాతోనే బియ్యే చదివిందని తెలుసుగా! గ్రూపులో తప్పింది. అప్పట్లో చదువు మానేసింది ఇప్పుడు మళ్ళీ బి.య్యే పూర్తి చెయ్యాలని బుద్ధి పుట్టినట్లుంది''

''సరేలే!'' అన్నాడు రామారావు, ఏదో తప్పనిసరై ఒప్పుకుంటున్నట్లుగా.

రాణీకి ఇరవై అయిదు. ఇరవై ఆరేళ్ళ వయస్సు ఉంటుంది. సరదాగా, చనువుగా మాట్లాడుతుంది. ఆమె నవ్వేటపుడు తెల్లగా మెరిసే పలు వరుస, అందంగా మెరిసే కళ్ళూ రామారావుకు అమిత ఆనందంగా కనిపించేవి. ఆమె నడిచేటపుడు ఏదో వయ్యారం, ఆ వయ్యారాన్ని మించిన హుందాతనం అతన్ని ఆమె పట్ల వ్యామోహితుణ్ణి చేయసాగాయి. ఆమెతో మాట్లాడేటపుడు అతని దృష్టి అంతా ఆమెశరీరంలో వివిధ భాగాలనూ, ఆసక్తితో అప్రయత్నంగా

దీపావళి పోటీ కథ

చూడటంలో నిసుగ్నమై ఉండేది. కళ్లతో త్రాగుతున్నట్లుగా ఉన్న ఆ చూపులకు ఆమె తడబడి సర్దుకోవడంతోనో, లేక ఎవరైనా అక్కడకు వచ్చినపుడో, తను చేస్తున్నపని గురించిన స్పృహగలిగి దృష్టి మార్చుకునేవాడు

ఆమె వాళ్ల ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత ఒకనాడు అందరూ కలిసి సినిమాకు వెళ్ళారు. రామారావుకి ఒక ప్రక్క అతని భార్య రెండోవైపు పిల్లలూ, వాళ్ళ ప్రక్కన రాణీ కూర్చున్నారు. ఆట మొదలు పెట్టే ముందు రాణీ ప్రక్కన సీటులో ఎవరో మగాడువచ్చి కూర్చోవడంతో ఆమె రామారావు ప్రక్కగా వచ్చి కూర్చుంది, పిల్లలను అటు కూర్చోబెట్టి. ఈ మార్పుకి రామారావు లోపల తనకు తెలియకుండానే చాల సంతోషించాడు— ఆమె తనను పరాయి వాణ్ణిగా చూడటం లేదుకదా అని. కాని పైకి మాత్రం కాస్త ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టాగు భార్యవంక చూస్తూ—

సినిమా జరిగినంతసేపూ రామారావు మనసు రకరకాల బలహీనతలకు లోనయింది. రాణీ భుజం తగిలేటట్లు అటూ ఇటూ కదలడం. మళ్ళా సర్దుకున్నట్లు దూరంగా జరగడం. ఆమె అదేమీ పట్టించుకున్నట్లు కనబడకపోయేసరికి, పొరపాటున వేసినట్లు తన చేతిని ఆమెమీద వేసి వెంటనే తీసేశాడు. దానికి కూడా ఆమె ఏమీ కంగారు పడలేదు. ఇంకా ఏదయినా చనువు తీసుకునేవాడేమోగాని, ప్రక్కన తన భార్య ఉండటంతో ఊరకున్నాడు. సినిమా ఏ మాత్రమూ ''ఎంజాయ్'' చేయలేక పోయాడతను.

రామారావు ఇంట్లో వుండే సమయాల్లో చాల భాగం ఆమెకు లెఖ్ఖలు చెప్పసాగాడు. ఆమెకు కావలసిన లెక్కలన్నిటినీ తనూ శ్రమపడి సాధించి, శ్రద్ధగా బోధించసాగాడు. ఆమె బుర్ర లెక్కల్లో ఏమ్మాత్రమూ చురుకైనది కాదని అతను ముందే గ్రహించాడు.

ఏదైనా రెండు మూడుసార్లు చెప్పాక, ''ఇంకా అర్థం కాలేదా?'' అని కాస్త విసుగ్గా అడిగేవాడు. దానికామె కాస్త సిగ్గు నటిస్తూ, ఓరగా చూస్తూ 'లేదు'' నేది. అలాంటి సమయాల్లో ఆ మొహం అంతా ముద్దులతో నింపేయాలని విపరీతమైన కోరిక కలిగేదతనికి.

అసలు ఇలాంటి అందమైన ఆడవాళ్ళకి ఈ లెక్కలూ, చదువులూ ఎందుకా? అనిపించేది. ఇలా వృధాగా కాలం గడిపే బదులు హాయిగా సంసారం చేసుకుంటే ఆమె వల్ల ఓ పురుషుడు ఎంత సుఖం పొందగలిగేవాడో ఆలోచించినపుడు అతనికి ఒళ్లంతా వేడెక్కిపోయేది తన్నే ఆపురుషుడి జాగాలో ఊహించుకొనేటప్పటికి, ఆ ఊహల్లో ఆనందం భరించలేక మెదడు మొద్దుబారిన ట్లనిపించేది. రెండు రోజుల్లో అతను ధ్యాస అంతా మారిపోయింది.

తనభార్యతో తను పొందుతున్న ఆనందం ఏమీ కొత్తదనం లేనిది అన్న భావం కలిగి, నూతనానందం కోసం అతని మనసు ఉరకలు వేయసాగింది. ఇద్దరు పిల్లలు తల్లి అయిన తన భార్యను, అవివాహిత అయిన రాణితో పోల్చుకుని, ఈమెతో పొందు తనకు సమకూడరాదా అన్న కోరికతో వేగిపోసాగాడతను.

పక్కమీద పడుకుని కళ్ళు మూసుకున్న దగ్గర్నుంచీ అతని మనసునిండా ఒకటే ఆలోచనలు—రాణీ లాంటి చలాకీ యువతితో పొందు ఎంత ఉత్సాహంగా, థ్రిల్లింగ్‌గా ఉంటుందోనని ఈ రకంగా.

ఇలాంటి కోరిక అతని మనస్సులో ఎప్పుడయితే తల ఎత్తిందో అతనికి మనశ్శాంతి అనేదే కరువయింది. నీతి, నియమం లాంటి విషయాలు అసలు స్ఫురణకే రాలేదా సమయంలో. అర్హతలేని సుఖాలను ఆశించడం కష్టాలను కొనితెచ్చు కోవడమేనని తను

నమ్మిన 'ఫిలాసఫీ' అతని మనసుని 'కన్విన్స్' చేయలేకపోయింది ఒక్కసారి — జీవితంలో ఒక్కసారి కూడా అద్భుతమైన అనుభవం లేకపోవడం ఎంత నిస్సారం ! అని తనలో తను వాదించుకున్నాడు. అలాంటి అనుభవానికై కొంత 'రిస్క్' తీసుకోవడంలో తప్పేముంది ? అని సమర్థించుకున్నాడు.

అయినా, పాతికేళ్ళు దాటిన 'ఈమె' ఇంతవరకూ ఏమీ తెలీకుండానే ఉందా ? ప్రత్యక్షంగా ఇందులో ఎవరికీ జరుగుతున్న అన్యాయం మాత్రం ఏముంది ? అని తన వాదనను తనలోనే బలపరచుకో సాగాడు.

అయితే, ఈ విషయంలో ఆమె అభిప్రాయం ఏమిటో, తన పట్ల ఆమెకు కూడా అటువంటి 'ఇది' ఏమన్నా ఉందో లేదో ఆమె ప్రవర్తనద్వారా తెలుసుకోలేక పోయాడు. అతని మనసులో 'ఆశ' మాత్రం అందుకు అనుకూలంగానే సమాధానం చెపుతోంది

ఆడదాని సాన్నిధ్యం మగవాడి బలహీనత మీద ఎంత పని చేస్తుందో, కోరిక మనిషిని ఎంత కలవర పెడుతుందో అన్న విషయాలకు ఆ రెండు రోజుల అతని ఆరాటమే ఒక పెద్ద ఉదాహరణ

ఆ మర్నాడు పరీక్ష అనగా, ఆ రాత్రి పదకొండు గంటలవరకూ రాణికి లెక్కలు చెపుతూనే ఉన్నాడు రామారావు ఇద్దరూ మధ్య గదిలో చాపలమీద కూర్చున్నారు సరస్వతీ, పిల్లలూ వీధి గదిలో పడుకుని నిద్రపోతున్నారు.

దీపావళి పోటీ కథ

ఆమె ఒక లెక్కతో తంటాలు పడుతూన్న సమయంలో అతను కాస్సేపు అలా చాప మీద ఒరిగాడు అలాగే మెల్లిగా నిద్రలోకి జారుకున్నాడు...

హఠాత్తుగా అతనికి మెలుకువ వచ్చింది అంతా కటిక చీకటిగా ఉంది వీధి లైటు వెలుతురు కూడా కనిపించక పోవడాన్నిబట్టి కరెంటుఫెయిలయిఉండాలనుకున్నాడు. తను ఎక్కడ, ఎప్పుడు పడుకున్నాడో గుర్తుచేసుకోవడానికి కొద్ది సెకన్లు పట్టింది.

''ఆమె కూడా ఈ పక్కనే పడుకుని నిద్ర పోలేదుగదా?'' అన్న అనుమానం కలిగి తన చెయ్యివేసి పక్కన తడిమాడు

ఒక్కసారి అతని గుండె అతి వేగంగా కొట్టుకోవడం మొదలు పెట్టింది అతని చేతికి మెత్తగా... ఆమె శరీరం. అతని మనసు అదుపు తప్పింది నిద్రలో వేసినట్లుగా రెండు మూడు సార్లు ఆమె మీద చెయ్యి వేశాడు ఆమె కేమీ మెలకువ వచ్చినట్లు లేదు. కాస్త ధైర్యం చేస్తేగాని ఎవరూ ఏదీ పొందలేరని నిర్ణయించుకున్నాడు అమె ప్రక్కకు తిరిగి పడుకుని కుడిచేతిని ధైర్యంగా ఆమె మీదవేసి జుట్టు సవరించాడు. బుగ్గలమీద మెల్లగా రాశాడు. భుజాలు నొక్కాడు.

ఆమె కదిలింది.

హటాత్తుగా చెయ్యి వెనక్కి తీసుకున్నాడు.

రెండు నిమిషాలు ఆగి మళ్ళా చేతిని అటు పోనిచ్చాడు ఈసారి ఆమె అతనివైపు తిరిగి ఇంకా దగ్గరగా పడుకుని ఉంది

అతనికి ఒక్కసారిగా ఎక్కడలేని ధైర్యం వచ్చింది తన చర్యలు ఆమెకూ ఇష్టంగానే ఉన్నాయన్నమాట ఇకనేం...

అతనుధైర్యంగా ఆమెకు దగ్గరగా జరిగి గట్టిగా కౌగిలించుకున్నాడు ఆమె నిద్దట్లోనే అతని మెడ చుట్టూ చేతులు వేసింది. కాస్సేపు ఇద్దరి మధ్యా మాటలు లేవు. అతనేదో మాట్లాడబోతే ఆమె అతని నోటిమీద చెయ్యి పెట్టి వారించింది.

కాస్సేపయ్యాక, అతను లేచి, ''నేను వరండా మీద పడుకుంటాను'' అని రహస్యంగా చెప్పి, తన చాప, దిండూ తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి అతను ఒళ్ళు తెలీకుండా నిద్రపోయాడు మెలకువ వచ్చేముందు పెద్ద కల గన్నాడు ఆ కలలో అతను దుష్యంతుడు, రాణీ శకుంతల లాగ కనపడ్డారు. తను సభలో సింహాసనం మీద కూర్చుని ఉండగా ఆమె చంకలో పసిబిడ్డతో వచ్చింది. తనను అన్యాయం చేయవద్దని పెద్ద పెద్ద డైలాగులతో అర్థిస్తోంది. నిజం దుష్యంతుడు శకుంతలని మరచి పోయాడేమోగాని, ఆ కలలో అతనికి మాత్రం ఆమె బాగా గుర్తు ఉంది. తన సింహాసనం ప్రక్కగా కూర్చునిఉన్న సరస్వతీ, పిల్లలూ అతనివైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తున్నారు. సభాసదులందరూ తనకు తెలిసినవాళ్ళు, బంధువులూ లాగానే ఉన్నారు. అందరూ తనను వేలెత్తి చూపిస్తున్నట్లూ, తనను దోషిలా భావించి గట్టిగా హెచ్చరిస్తున్నట్లూ ...

గట్టిగా సరస్వతి తట్టి లేపుతోందతన్ని అప్పటికే బాగా తెల్లవారి పోయింది

రామారావు లేచి, కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, కాఫీ త్రాగడానికి అలవాటు ప్రకారం వంటింట్లోకి వెళ్ళాడు. అప్పటికే ఆడవాళ్ళిద్దరూ కాఫీలు త్రాగుతూ ఏదో ముచ్చటించుకుంటున్నారు. తనను చూసి మాటలు ఆపుచేశారు. రాణీ మొహంలోకి చూశాడతను అందులో ఏ భావమూ కనిపించలేదు.

అతను ఏ పని చేస్తున్నా తన కల సంగతే గుర్తుకు రాసాగింది ఆ కలలో

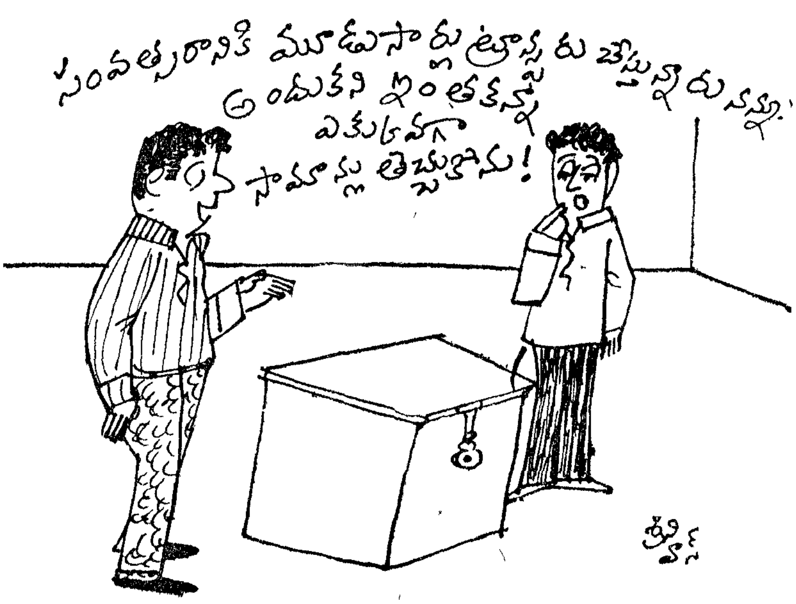

దీపావళి పోటీ కథ

లాగ ఏమీ జరగదు కదా ! నిజంగానే అలా జరిగితే ...

తన కారణంగా ఒక స్త్రీ జీవితం నాశనమవడమూ, ఒక బిడ్డకు భవిష్యత్తు లేకుండా పోవడమూ జరిగితే...తనను తాను క్షమించుకోగలడా ? అటువంటి స్థితిలో తను జీవితాన్ని ఎప్పటిలా గడుపగలడా ? ఈ భయాలూ, అనుమానాలూ

హార్సిలీ హిల్స్ స్కూల్

[హార్సిలీ హిల్స్ పోస్టు, చిత్తూరు జిల్లా (ఆం.ప్ర.)]

కౌన్సిల్ ఫర్ ఇండియన్ స్కూల్ సర్టిఫికేట్ ఎగ్జామినేషన్, న్యూఢిల్లీకి అనుబంధము

1978 విద్యాసంవత్సరంలో I నుండి VI తరగతులలో కొన్ని అడ్మిషన్సు లభించును.

ప్రవేశ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన బాలబాలికలకు మాత్రమే ప్రవేశము లభించును.

వివరములకు దయచేసి వ్రాయండి :

ప్రిన్సిపాల్

శుభవార్త

నాడీప్రవీణ, దీర్ఘరోగ నిపుణులు

డా. ఎన్. ఎస్. రావు, M.B.H., R.M.P.

గారిని సంప్రదించండి :

రావూస్ ప్రోడక్ట్సు & క్లినిక్,

చింతలబస్తీ, 6–2–961, ఖైరతాబాదు,

హైదరాబాదు-500004 (ప్రీమియర్ కేఫ్ సందులో)

శరీర బలహీనత, పూబగా పెరుగుటగాని, చిన్నప్పటినుండి సన్నగానుండి ఏమందువలన లావు కాకపోట అంగములు పుండవలసిన సైజులో పుండక పోవుట, నరములబలహీనత, మానసిక వ్యాధులు, ఫిట్సు, భయం, కుండె దడ, రక్తప్రసరణ ఎక్కువగావడం లేక తక్కువగావడం. సర్వవిధములగు దగ్గులు, ఉబ్బసం, పొత్తి గడుపు ఎత్తుగా పెరగడం, జలోదరం కడుపునొప్పి, గ్యాస్ట్రిక్ ట్రబుల్స్, లివర్ జబ్బులు, కడుపులో గాలి చేరుట, స్త్రీల ముట్టు కుట్టునొప్పి, కుసుమవ్యాధి [ఏ రంగైనాసరే] మూత్ర వ్యాధులు, మూలశంక, వరిబీజం, సుఖవ్యాధులు, స్త్రీలకుగాని, పురుషులకుగాని ఒకరిపై ఒకరికి విముఖత, పిల్లలు లేకపోవుట, వీపునొప్పి, నడుమునొప్పి, కీళ్ల వ్యాధులు, వాపు, నీరుచేరుట, చర్మవ్యాధులు, పుండ్లు, ఎక్కడైనాచర్మము దళసరి ఎక్కుట, బోదవాపు, జ్వరం, పక్షవాతం, మొదలైన వ్యాధులు దీర్ఘ వ్యాధులుగా పరిణమించినపుడు మాత్రమే వీరు చికిత్సచేయుదురు. తరుణ వ్యాధులు వీరు తీసుకోరు.

సంప్రదించు కాలము : ఉ. 7 గం. నుండి సా. 5 గం. వరకు.

పరీక్ష ఫీజు రు. 12/–. చికిత్సకు అదనం.

క్యాంపు: నవంబరు నెల 4వ తేదీ : కర్నూలు: రవిప్రకాశ్ లాడ్జి—5వ తేదీ : అనంతపురం: హోటల్ సప్తగిరి—6వ తేదీ: గుంటకల్: శ్రీలాడ్జి : 7వ తేదీ కడప : ప్రతాప్ లాడ్జి, స్టేషన్‌రోడ్—8వ తేదీ : తిరుపతి: భీమాస్ అనెక్స్ లాడ్జి— 9వ తేది : మదనపల్లి : శ్రీలాడ్జి— 10వ తేది : చిత్తూరు : M. S. R. లాడ్జి, 11, 12 తేదీలు, మద్రాసు : కోమలవిలాస్, 5 ఫ్రాన్సిస్ జోసఫ్ స్ట్రీట్, (జి.టి.)— 13వ తేది : నెల్లూరు : రాఘవ విహార్— 14వ తేది : ఒంగోలు : అభిలాష్ లాడ్జి—15వ తేది : గుంటూరు : ఉడిపి శ్రీకృష్ణభవన్, స్టేషన్‌రోడ్— 16, 17, తేదీలు వైజాగ్ . బృందావన్‌లాడ్జి, డాబాగార్డెన్స్ — 18, 19 తేదీలు : రాజమండ్రి : శాంతి నివాస్ లాడ్జి—20వ తేదీ, కాకినాడ : శాంతినివాస్‌లాడ్జి, గవర్నమెంటు హాస్పిటల్ ఎదుట—21వ తేదీ : ఏలూరు : హోటల్ మధులత— 22, 23 తేదీలు : విజయవాడ : మాడరన్ కేఫ్, గాంధీనగర్—24వ తేది : ఖమ్మం : మయూర్ కేఫ్ (శేష్‌మహల్ లాడ్జి) 25వ తేదీ : వరంగల్ : నటరాజ్ హోటల్—26వ తేది నుండి హెడ్డాఫీస్.

SWASTIK

ఆ రాత్రి వేళ ఏమయినాయో ! ఎందుకంత వివేకరహితంగా ప్రవర్తించాడు తను ! ప్రమాదానికి తానెంత దగ్గరగా ఉన్నాడో అంచనా వేసుకోసాగాడు.

"ఏమిటండీ అంత పరధ్యానంగా ఉన్నారు?" అడిగింది భార్య.

"అబ్బే! ఏంలేదు" అంటూ రాణి మొహంలోకి చూశాడు.

"పాపం! రాత్రి చాలాసేపు మేలుకుని ఉన్నట్టున్నారు, మీరు నా గురించి" అంది రాణి.

ఆ మాటలు ఆమె నర్మగర్భంగా మాట్లాడుతున్నట్లనిపించిందతనికి.

నిజానికి ఈ విషయంలో తనెందుకు భయపడాలి? ఆమె ఆడది గనుక భయమంటూ వుంటే ఆమెకే ఉండాలి. ఇలా అనుకుంటూ హాల్లోకి వెళ్లి పడక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు,

మళ్లా రకరకాల ఆలోచనలు. ఆమె ఇక ముందు తనతో ఎలా ప్రవర్తిస్తుందో తనకు బాగా దగ్గర అవడానికి ప్రయత్నిస్తుందేమో! తనేం చేయాలి? కొంపతీసి నిజంగా ఆమె కేదన్నా అయితే... వాళ్ల వాళ్ళు ఆమెను బెదిరించో, లాలించో, అది ఎవరివల్ల జరిగిందన్న సంగతి ఆరాతీయరూ! అప్పుడు ఆమె తనపేరు బయలు పెడుతుందా? అలా జరిగితే వాళ్ళు తనని వదిలి పెడతారా?

పోనుపోను ఇటువంటి ఆలోచనలతో అతని మనసులో పిరికితనం ఆవహించ సాగింది. ఎందుకు అటువంటి పొరపాటుపని చేశాను? అని విచారించసాగాడు.

అతనలా కూర్చుని వుండగానే రాణి పరీక్షకి వెళ్లిపోయింది.

"బెస్టాఫ్ లక్" అన్నాడు రామారావు యాంత్రికంగా.

"థాంక్స్" అంది. అలా అంటూ అతని కళ్లలోకి చూసి ఆమె నవ్వినట్లుగా అనిపించిందతనికి.

"అమ్మబాబోయ్! ఈమె తనతో సంబంధం ఎంత మాత్రమూ వదులుకోదు. జరిగిందానికి ఆమె కసలేమీ భయం కూడా లేదేమో! కాని తను ఆమెతో సంబంధం కొనసాగించగలడా! అలా జరిగితే తనపరువు ప్రతిష్టలు ఏమవుతాయి? సరస్వతికి ఈ సంగతి తెలిస్తే ఆమె ఏం చేస్తుంది?" ఈరకంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

"ఏమండీ! ఇంకా కాలేజీకి టైము అవలేదా?" అంటూ వచ్చింది సరస్వతి.

"చాల నీరసంగా ఉందే! తెల్లకాగితం కలం పట్రా! శలవు చీటీ రాసి పంపి స్తాను" అన్నాడు.

ఆమె కొంటెగా, "నీరసమా! అవును మరి! అయినా మరీ చిన్నపిల్లలయి పోతు న్నారులెండి ఈ మధ్య! లేకపోతే..."

రామారావు ఆశ్చర్యంగా, "ఏమిటే నీ వాగుడు! వాటికి అర్థం ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

"పాపం! ఏమీ తెలీని నంగనాచి! రాత్రి కరెంటు పోగానే అది వచ్చి నన్ను లేపి పొమ్మనడమూ, నేను వచ్చి పడుకో గానే-నిద్రపోనీకుండా మీరు...నేను సిగ్గుతో చచ్చాననుకోండి ... అవతల గదిలో అది. తెలిసిఉంటే ఏమనుకుంటుందోనని!!" అంది ముద్దు ముద్దుగా చిరుకోపంతో ...

అంతే ... రామారావు హుషారుగా లేచి కాలేజీకి పోవడానికి తయారు కాసాగాడు.

మల్లెపూల సుగంధంతో గంటలకొద్దీ
వళ్ళంతా మత్తెక్కించే ... మత్తెక్కించే

జాస్మిన్ టాయిలెట్ సబ్బు—మల్లెపూల సుగంధంతో ముంచెత్తుతుంది. స్నానంచేసిన తర్వాత, ఆ సౌరభం, రోజంతా, మీతోనే వుండి, మిమ్మల్ని వెంటాడుతుంది.

జాస్మిన్

మీకు నచ్చే సుగంధంగల టాయిలెట్ సబ్బు

ఒక బోస్కో ఉత్పాదనే

—1904 నుంచీ నాణ్యతగల ఉత్పాదనలను తయారుచేస్తున్నవారు

Grant.7 RTU